

statning, hvis en myndighed har begået en ansvarspådragende fejl ved behandlingen af en sag, og denne fejl har afstedkommet et økonomisk tab for borgeren.

Hvis en myndighed eksempelvis ved en fejl måtte have undladt at foretage partshøring, og dette fører til, at en borger ikke tildeles den sociale ydelse, vedkommende ville have krav på, kan der altså blive tale om erstatningsansvar fra det offentlige.

Jeg indledte med at sige, at regeringen er fuldstændig enig i, at det skal have mærkbare konsekvenser for offentlige myndigheder, såfremt de eksempelvis overtræder reglerne om partshøring. Efter min gennemgang i dag mener jeg at have demonstreret, at dette i høj grad også er tilfældet i dag på de områder, som beslutningsforslaget beskæftiger sig med.

Alt i alt må det således siges, at der findes en vifte af muligheder for at få rettet op på tingene, hvis en myndighed har begået fejl. Der er derfor efter regeringens opfattelse ikke behov for at indføre en ordning som den, forslagsstillerne lægger op til.

Jeg har i øvrigt også svært ved at se, at indførelsen af en bod, som skulle betales til borgeren i tilfælde, hvor der er begået fejl fra myndighedernes side, vil være egnet til reelt at styrke den enkelte borgers retssikkerhed. Afgørende for borgerens reelle retssikkerhed må vel være, at der bliver truffet korrekte afgørelser, og det er jo det, som de nævnte muligheder for f.eks. klage og genoptagelse skal sikre.

Forslagsstillerne peger ganske vist på, at en ordning med betaling af bod kendes fra loven om ansættelsesbeviser, hvor en tilsidesættelse af reglerne kan føre til pålæggelse af bod. Denne ordning er imidlertid knyttet til de særlige forhold på arbejdsmarkedet og tilsigter at være en parallel til det bodssystem, der gælder ved overenskomstovertrædelser inden for det fagretlige system.

Jeg mener derfor ikke, at denne ordning kan anvendes som inspiration ved fastlæggelsen af, hvad der skal være reaktionen, hvis offentlige myndigheder begår fejl som led i deres sagsbehandling.

Sammenfattende kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Vi er enige i grundtanken om, at det skal have konsekvenser for offentlige myndigheder at overtræde reglerne om eksempelvis partshøring og klagevejledning, men som jeg nævnte før, giver reglerne, som de er udformet i dag, fuldt ud

mulighed for, at borgeren på forskellige måder kan få oprejsning, hvis en offentlig myndighed begår fejl i sin sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Grunden til, at jeg har genfremsat det her forslag netop nu, er, at vi i denne tid behandler kommunalreformen, som jo er et stort lovkompleks fra regeringens side. Det undrer mig lidt, at ministeren mener, at en bod på 5.000 kr. ikke skulle have nogen virkning på kommunernes opførsel, når regeringen samtidig i kommunalreformen mener, at det, at kommunerne skal betale 4.000 kr., hver gang en borger bliver indlagt på sygehuset, vil have en stor virkning for den måde, kommunerne agerer på, når det gælder sundhedsvæsenet. Hvorfor skulle det samme incitament så ikke kunne virke på det sociale område, så man der sikrer en god sagsbehandling?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil til fru Line Barfod sige, som jeg også sagde i mit første indlæg, at det, der er væsentligt for borgeren, er, at man får en korrekt og en ordentlig sagsbehandling. Det mener jeg altså fortsat er det, som vi må være fokuserede på, så der er klare regler, og man overholder det regelsæt, der f.eks. er forvaltningsmæssigt, men at der i de sager, hvor der bliver begået fejl, eller hvor der sker forglemmelser, er mulighed for at klage eller på anden måde få sagen genoptaget, så sagen finder sin korrekte afgørelse. Der har jeg meget svært ved at se, at – kan man sige – et økonomisk plaster på såret i form af 5.000 kr., som alle skatteydere så for øvrigt skal være med til at finansiere, skulle med være til ligesom at styrke retssikkerheden.

Man kan sige, at der er nogle, der siger: Jamen så fik jeg da det ud af det. Men jeg er sådan set meget mere optaget af, at alle borgere i det her land har krav på en ligeværdig og en ordentlig behandling, og der tror jeg da på, at de nye store, mere effektive kommuner også vil sikre, at der bliver en mere ensartet og dermed også mere ligelig behandling af sagerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, nu er det jo ikke, fordi man kan sige, at der i de store kommuner, vi har i landet i dag, altid sker en korrekt sagsbehandling. Også i de store kommuner er sagsbehandlerne ofte fuldstændig